

4

kvinder om

SM

Anden del

I sidste nummer af SMil Bladet kunne du følge en diskussion imellem 4 kvinder om sadomasochisme, mænd, dating, kønsroller og seksualitet.

I anden del af interviewet bliver der talt frit fra leveren om æstetik, smag og måden vi tiltrækker hinanden på og mødes på.

Tekst og foto à la Cirkus

Udenfor på gaden er det en hektisk eftermiddag i sommervarmen, og de fire solbrændte kvinder er midt i en snak om, hvorfor man ikke uden videre præsenterer sin familie og vennerne for sin spændende seksualitet.

Ulla mener, at man godt kan fortælle, man er til SM, uden nødvendigvis at skulle beskrive i detaljer, hvad man foretager sig.

"Mine venner fortæller mig jo heller ikke,

hvad de laver på køkkenbordet derhjemme"

Frederikke peger på Bladets galleri af historiske forsider, som er indrammede på væggen overfor, hvor vi sidder:

"Jeg kan da også godt forstå, hvis folk ikke umiddelbart viser den store forståelse"

Hun peger på billederne og fortsætter:

"Der er da absolut intet ved den fremstilling, som giver mig indtryk af en lækker og sanselig oplevelse. Jeg synes slet ikke,

det virker indbydende – det virker bare vulgært.”

Billederne på væggen er forsider fra tidligere udgaver af bladet, som viser mennesker i forskellige situationer, som leder tanken hen på SM – eller som slet og ret er mennesker, der dyrker SM.

Jeg lytter til meldingerne om, at der mangler æstetisk sans i fremstillingen af sadomasochisme, og at erotica og magasiner i det hele taget savner evnen til at pirre fantasien, og får lyst til at spørge, hvorfor det er sådan. – Hvorfor ser bladene sådan ud?

Ulla er slet ikke i tvivl:

”Fordi det er mænd, der køber dem”

At sælge SM

Der er stille lidt, inden Frederikke supplerer:

”Jeg synes, det er kendetegnende, at vi ikke er gode til at sælge SM. Det er der ingen, der er – hverken bladene eller os selv i den måde, vi kommunikerer med omverden på. Problemet er for mig, at det simpelthen bliver for vulgært.”

Der bliver nikket rundt om bordet.

”Det er den dér fremstilling, som ind imellem næsten kan give mig kvalme – det er som at se sig selv på et rigtig dårligt familiebillede; man tænker ikke på sammenhængen, men på, hvor den skæmmende dobbelthage pludselig kom fra. Det bliver for kontant og for unuanceret”, siger Frederikke.

Helle: *”Det er sandt. Efter min første oplevelse med SM, som ikke var et hit, sendte han mig bagefter billederne af mig selv i halsbånd og blindfold – da fik jeg det da først for alvor dårligt. Jeg slettede dem allesammen – én ting var at have oplevet det og at have været der, men det er bare noget helt andet, også at blive konfronteret med oplevelsen rent visuelt – det er to helt forskellige verdener.”*

Frederikke: *”Selv hvis man har haft en god oplevelse, er det ikke altid rart at se sig selv i et spejl på den måde.”*

Den gode smag

Ditte: *”Jeg fungerer nok lidt anderledes. I forhold til min egen forfængelighed og hvad jeg har det godt med, går jeg nok hellere et skridt for kort end et skridt for langt. Jeg har været i den situation at være sammen med en mand, som – som det selvfølgeligste i verden – rakte et læderhalsbånd frem mod mig og forventede, jeg tog det på. Aldrig i livet, om jeg ville! Jeg bad ham pakke sit brugte, grimme skrammel af vejen.*

Jeg kunne ikke forliges med hverken tanken om at have det på – eller den symbolik, der er i det. For mig er det vigtigt, at jeg virkelig tænder på at have det på. Gør jeg ikke det, giver det bare slet ikke mening. Jeg vil simpelthen ikke ikklædes alt det dér, hvis det ikke føles lækkert.”

Jeg vil vide, om det handler om mangel på god smag og æstetisk sans i SM i det hele taget – da det nu er blevet samtalens tema?

Ditte svarer: *”Ja, det synes jeg, det gør. Jeg har et seriøst problem, hvis jeg skal finde noget lækkert at tage på i en dansk forretning. Nitter og lynlåse overalt; snører, som ikke er rigtig snører; blondkanter i kontrastfarver...”*

Hun rynker på næsen og udtrykker ret tydeligt, hvad hun mener, mens hun fortsætter:

”Det er altsammen så stereotyp og syntetisk, at jeg synes, det er hamrende svært at synes om – 9 ud af 10 produkter i butikkerne er ganske enkelt for grimme.”

Frederikke er enig, og mener, at pornoindustrien lefler for den laveste mulige fællesnævner og slår plad på sadomasochismen.

”Det er som om, det bare helst skal være så vammelt og vulgært som overhovedet muligt”

Jeg kigger op mod billederne af kvinder og mænd i kæder, pighalsbånd og lak, og tænker, at jeg måske bør høre efter.

At møde mennesker

Vi snakker lidt endnu om beklædning, smag og stil. Vi drikker kaffe og åbner døren mod gaden, for at lufte ud – røgen ligger tungt i kælderens i sommervarmen, og alene snakken om gummidragter, korsetter og lak giver næsten kvælningssornemmelser.

Jeg kigger også på de fire mennesker med bare skuldre i lette sommerkjoler og tænder, at ingen vil tænke om dem, når de går herfra – ud på gaden – at de om natten lever et ganske andet liv – og har en ganske anden fremtræden.

Imens vi sludrer, diskuterer, spiser vindruer og taler om tøj, mænd, Internettet, chat og sex, falder det mig ind, at de måske slet ikke er så pokkers anderledes når det kommer til stykket. I virkeligheden er de blot fire selvstændige individer med ben i næsen og en holdning til tingene. –Den afgørende forskel er måske, at de har en ukuelig appetit på livet, som gør, at de ikke trækker på skuldrene over ekstreme fantasier og udfoldelser, men tværtimod undersøger dem og bearbejder tankerne til muligheder og bevidste valg.

Men når man først har været de mange tanker igennem, og for sig selv har erkendt, at man tiltrækkes af en seksualitet, som er anderledes, og som ikke umiddelbart appellerer til enhver partner, man måtte møde tilfældigt – hvad gør man så?

Chat

Vi kommer naturligt til at tale om Internettet og chat – og der bliver nikket genkendende rundt om bordet – men Ulla indvender:

”Jeg har faktisk aldrig mødt mine partnere via Internettet. Jeg har heller aldrig haft kærester eller partnere, som ikke var til SM i en eller anden udstrækning.”

Jeg synes, det lyder bemærkelsesværdigt, og vil vide, hvor hun så møder folk.

”Jeg møder dem i foreninger – for mig er kunsten ikke at finde en partner, men derimod ofte at finde en partner, som kan se andet og mere i mig end min seksualitet.” Ditte har en anden indgang til måden at møde partnere på:

”Jeg får opfyldt en stor del af mit behov for snak og en social tilgang via nettet – og finder også partnere ad den vej.

Mit problem er nærmere det modsatte – jeg vil gerne være sikker på, ikke at have sammen med en mand, som ikke er til

Fire kvinder om SM

noget. Jeg synes ikke, det er specielt flatterende at lyde så kontant – men når jeg ser på en mand, er bekymringen for, at han ikke vil reagere eller synes om de ting, jeg synes er spændende, temmelig afgørende. Via Internettet og chat har jeg en reel mulighed for at tale om det på forhånd. Så for mig er det at møde partnere via Internettet en positiv oplevelse.”

Frederikke protesterer lidt:

“Jeg synes, det er en overfladisk og sex-fikseret oplevelse at møde mennesker via SM-chats. Udgangspunktet er sex, uanset, hvordan man vender og drejer det, og for mig er det altså en hindring, hvis man leder efter hele mennesker. For mig er det at dyrke SM ikke bare sex – det er også at kunne tale sammen og synes om hinanden – jeg har behov for mere end bare bekræftelsen i at være et sexobjekt – jeg er et helt menneske. De behov synes jeg ikke, jeg kan få opfyldt igennem chat på Internettet.”

70 breve på en nat

Ulla samtykker: “Jeg skulle også prøve at oprette en profil på Scor.dk – det gjorde jeg så; skrev lidt om mig selv og om, hvad jeg havde lyst til – og dagen efter var der 70 svar. Det gjorde mig fuldstændig kold.

I det hele taget er det vigtigt for mig at have en personlig kontakt – det er vigtigt at kunne se ansigtet på den, jeg taler med, se, hvordan vedkommende reagerer på de ting, jeg siger. Det har jeg bare overhovedet ingen føling med via Internettet”

Ditte mener, at det er et spørgsmål om at

lære at sortere i de mange indtryk.

Ulla indvender, at det virker vanvittigt når man ser på, hvordan folk chatter:

“De har underlige navne, sadisterne staver deres navne med stort og masochisterne med småt – det er bare så fuldkommen vanvittigt for mig, at jeg simpelthen ikke kan tage det alvorligt – jeg er sgu Ulla, uanset om jeg skriver med store eller små bogstaver.”

Jeg synes det negative indtryk af Internettet som kontaktforum er bemærkelsesværdigt, når man tager i betragtning, hvor populært det tydeligvis er. Igennem de seneste fem-ti år, er det blevet en storindustri at formidle sex og partnerskab via Internettet, og vi falder beredvilligt til patten.

Scor.dk, som er blevet nævnt, er blot en af de mange portaler, klubber og chatkanaler, som lever højt på danskernes behov for kontakt, kærlighed og sex. –Men måske er de fire kvinder, jeg sidder sammen med, bare ikke særligt gennemsnitlige, når det kommer til stykket.

Jeg vil vide, om der slet ikke er forståelse for, at Internettet kan være en bekvem og befordrende tilgang til sadomasochisme og kontakt til andre sadomasochister?

Ditte: “Jo – bestemt. Jeg har igennem den tid, jeg bevidst har udforsket SM haft kontakt med mænd via nettet, som i høj grad har været med til at udvikle mig. Det har både været inspirerende og væsentligt”

Frederikke: “For mig er SM så følelsesladet

og nuanceret, at jeg ikke igennem en chat kan gennemskue, om jeg har et menneske overfor mig, som kan rumme, når jeg bryder hulkende sammen og skal trøstes og holdes om hele natten – det falder ligesom lidt til jorden i al den fortættede snak om sex, pik og patter.

Hvis man – som jeg er – er meget styret af sin lyst og fysiske behov, kan man altså på den konto risikere at få nogle gevaldige slag over snuden, hvis man uden videre kaster sig ud i det”

Ditte: “Men det skal man jo netop heller ikke bare gøre. Hele pointen er jo netop, at man ikke efter to timers chat på nettet, bare skal styrte ud og bolle og dyrke SM med mennesker, man aldrig har mødt før.”

Frederikke: “Både og – jeg kan jo heller ikke lade være med at tænke, at du på mange måder går glip af meget, når du har den tilgang”

Ditte: “Jamen det er jo heller ikke sådan, at jeg aldrig er gået med en mand hjem efter at have været i byen – men SM er bare mere sårbart. Jeg er hverken bange for at føle eller for at græde, tværtimod, – men jeg vil bare ikke risikere at skulle græde på den måde, som udelukkende gør ondt – så vil jeg hellere undvære.”

Frederikke: “Jeg mener bare ikke, man kan lære hinanden så godt at kende via en chat”

Helle: “Jeg synes, man lærer det med ti-

FILMMAGASINET

Stort udvalg i SM, bondage og spankingfilm på video og DVD

Salg - bytte - leje

Velkommen mandag - fredag kl. 10 - 19
Vesterbrogade 127, 1620 København V, tlf. 33 21 03 11
E-mail: post@filmmagasinet.dk

den. Man bliver bedre til at fornemme, hvad der motiverer ordene – bedre til at fornemme personligheder og mennesker, fremfor bare det konkrete, der bliver sagt.

Jeg synes oftest, at mit indtryk via internettet har holdt stik, når jeg har mødt folk i virkeligheden. Men på den anden side har det heller aldrig været med henblik på et egentligt forhold, jeg har mødt folk. Det har fortrinsvis været for at drikke kaffe eller for at dyrke sex – og måske har jeg bare været heldig...”

Den rigtige partner?

I løbet af samtalen har der mange gange været lagt vægt på, at det er essentielt at møde den – eller de – rigtige partnere. Men hvad er det, der kendetegner en “den rigtige partner”.

Ulla: *“For mig er det et helt menneske. Jeg leger f.eks. ikke med mænd, som er gennemført ydmyge og submissive. Jeg har brug for, at han kan udtrykke selvstændige tanker og følelser – og rækker tunge ad mig, hvis jeg ikke gir ham smæk nok... Jeg synes, det er vigtigt, at jeg kan være sikker på, at det vi gør, gør vi fordi vi begge har lyst. Jeg bliver simpelthen utilpas, hvis han bare kryber og siger “ja”*

Jeg indskyder, at mange mænd måske ville have det helt fint med at møde kvinder, som er gennemført ydmyge og underdanige.

Frederikke: *“Uden tvivl – men så taler vi bare ikke længere om seksuelle sadister, men om magtliderlige mænd med bittesmå egoer og ditto tissemand”*

Ulla: *“Ikke bare det – men det er også en stensikker måde at finde villig fiske på – i dét spil, er det normen, at en masochist ikke siger nej – og jeg synes egentlig, det er lidt trist – det er i hvert fald ikke mig”*

Ditte: *“Det er da uden tvivl en sikker måde for en kvinde at få fat på en partner på”*

Frederikke: *“Man må håbe, de har hjertet med i det, de gør – når man er masochist på jagt og bliver talt til på den måde, er det let at føle, man selv har lagt op til det, og må tage, hvad der kommer. Og så synes jeg, man er i en gråzone.*

Den anden side af det er, at sex sælger. Er man lidt usikker på sig selv og savner bekræftelse, er det et storslået univers at møde masser af mænd, som gerne tager førerrollen. Og det er legalt at fralægge sig ansvaret. Og viser man en smule balder eller lår, bider de på krogen. Det er både berusende og narkotisk – og forstår man ikke at sige fra, bliver man hurtigt et offer i et spil, man selv har lagt op til. Man lærer lynhurtigt, at sex er nøglen til at blive bekræftet.

Jeg synes efterhånden ikke det lyder som om, det er det fedeste i Verden at være nyudsprungne masochistiske kvinder på jagt

efter en partner. Omvendt synes jeg heller ikke, at mænd gennemført er en flok sexhungrende dumme svin på spring til at udnytte uskyldige, kvindelige ofre, så jeg spørger, hvilket indtryk det gør på mine ofre denne eftermiddag, når de ser andre kvinder lade sig kurtisere og nedlægge passivt efter devisen i eventyret om Klodshans “Duer-ikke-væk-næste!”?

Ditte: *“Jeg bliver jo nærmest flov på mit køns vegne – men det er bare mere nuanceret end som så: Det handler jo dybest set om selvværd, og der er en enorm – og let tilgængelig - bekræftelse i at blive tilbudt – der er bare noget galt med præmisserne for den tilbedelse.”*

Frederikke: *“Det irriterer da også mig grænseløst – men inderst inde ved jeg jo godt, at min irritation afspejler min egen tilbøjelighed til at gøre præcis det samme – det er bare en ubehagelig måde at spejle sig selv på”*

Ulla: *“Og så er det en åndelig dovenskab – jeg mener.. det er det også.”*

Tryghed

Ulla mener, at det handler om at have et godt netværk, og om at kunne tale åbent om tingene.

Frederikke foreslår, at man simpelthen beder andre om anbefalinger, hvis man partout skal leve tingene ud nu og her, for at

sikre sig imod ubehagelige overraskelser. Ulla kan fortælle om en konkret oplevelse:

"Jeg har rent faktisk været udsat for at måtte hente en veninde et sted, efter hun ikke havde givet lyd fra sig på det tidspunkt, vi havde aftalt – hun skulle sende mig en sms-besked inden et aftalt klokkeslæt... og den dukkede simpelthen aldrig op. Så jeg måtte hente hende – og det var bestemt ikke rart."

Ditte: *"Jeg har heldigvis ikke skullet hente min veninde nogen steder – men jeg kender følelsen af at vente på en besked eller en opringning, som skulle være dukket op for en halv time siden – den er ikke sjov. Men jeg nærer en blind tillid til min venindes intuition og stoler på, hun ved, hvad hun gør. Det kan jo ikke hjælpe noget; hvad enten vi møder hinanden via nettet eller ude i byen, er der både mennesker, som ikke kan forstå at nej betyder nej – og der er mennesker, som ikke er ressourcestærke på den måde, og som er ude af stand til at sige fra i tide. Men man kan bare også bekymre sig ihjel."*

Frederikke: *"Det er da oplagt at udnytte de klubber og foreninger, der rent faktisk findes, hvis det er det, man helt konkret gerne vil udforske og lære noget om – det skaber i hvert fald lidt tryggere rammer"*

Ulla: *"Jeg har jo været medlem af SMil i en del år – og jeg må sige, at jeg føler mig langt mere tryk i en sadomasochistisk forening – også andre foreninger end SMil – end jeg gør på et almindeligt discotek i København."*

Indtryk

Frederikke mener, man skal passe godt på sig selv; Ulla har mange gode oplevelser i bagagen fra SMil; Ditte mener, man kan bruge nettet både kritisk og konstruktivt – og Helle nægter at lade sig intimidere af angst for psykopater og overgreb – og Ditte konkluderer, at man kan drukne sig selv i en falsk sikkerhed på den ene side – og bekymringer på den anden.

I store træk er ingen grundlæggende uenige – hverken når snakken drejer sig om at skabe rammerne for de gode oplevelser

– eller når den drejer sig om at undgå de dårlige. Men lige så klart er det, at her er mindst fire vidt forskellige indgangsvinkler til ethvert spørgsmål. Og sikkert mange flere, når det kommer til stykket.

Det går langsomt op for mig, at hvis fire kvinder kan opfatte spørgsmål, de er grundlæggende enige om, ud fra så vidt forskellige synspunkter, er der måske ikke noget at sige til, at vi ind imellem finder det svært at tale åbent og forståeligt om seksualitet. Og da i særdeleshed, hvis vi sidder overfor mennesker, som ikke på forhånd er videre modtagelige eller åbensindede.

Jeg må give Frederikke ret i, at vi ind imellem ikke er vanvittigt dygtige til at sælge ideen om alle de lækre og fantastiske oplevelser, som SM også er. Og det går op for mig, at vi indbyrdes egentlig heller ikke altid er så skræppe til at få talt om de sider af SM, som ikke er indbydende eller behagelige. Frederikke er optaget af, hvor giftig en cocktail det kan være at blande masochisme med et vigende selvværd. Det er bare sjældent god mental sundhed eller psykologi, der bliver chattet om på SM-chatrummene på Internettet.

På den ene side er jeg tilbøjelig til at stemme i med Helle, når hun nægter at lade sin seksualitet blive amputeret af angsten for en dårlig oplevelse – og på den anden side kan jeg for mit indre blik se Ulla stå i en fremmed trappeopgang og ringe på, for at finde ud af, hvad der er sket med hendes veninde. Hun har jo ret: Ting sker.

Til gengæld er jeg i svært godt humør og ser lyst på fremtiden. Jeg har tilbragt en eftermiddag i selskab med fire begavede og skarpsindige mennesker, som bekender sig til dominans og sadomasochisme. De har både en holdning til tingene og evnen til at udtrykke, hvad de synes om og hvad de synes knapt så godt om – og de har mod og vilje til at gøre det.

De er tilsyneladende også i stand til at skabe de gode oplevelser – og tale åbent om de dårlige oplevelser. Så hvis de er de potentielle partnere, jeg risikerer at løbe ind i, når jeg skal udleve min sadomasochistiske seksualitet i år 2004 i København, synes jeg slet ikke, det ser så sort ud endda. 🐾

